

Listening Post Göteborg 2015

Tolv personer deltog i Listening Post Göteborg 15 01 13 , 8 kvinnor och 4 män i åldrar från 25 -70. Representerade yrken var skådespelare, samhällsplanerare, läkare, organisationskonsult, psykologer och psykologistuderenter .

3 förhandsanmälda (och betalande) deltagare uteblev och ersattes av 3 personer som visat tidigt intresse och missat anmälningdatum.

1/ Delande av aktuella erfarenheter

Vid presentationen visades en lust att presentera sig - och gruppen hade många olika perspektiv att betrakta samhället utifrån sina respektive roller. Arbetet genomfördes i två mindre grupper som sedan samarbetade om att formulera huvudteman.

2/ Huvudteman

Hopplöshet/meningslöshet som grundas i brist på förtroende för samhället i rollen som medborgare. Trygghet blir då ett individuellt ansvar vilket inte hjälper oss när det gäller frågor utanför individens räckvidd att fatta och påverka.

Rädsla att ta ansvar sprungen ur motsatsförhållandet mellan produktivitet och reflektion samt kontroll/perfektionism som gör individen oförmögen att förhålla sig till komplicerade sammanhang. Svårighet att se "vad är ansvar" genom att man har svårt att "sätta punkt" och prövar att realisera utopier genom ökande kontrollsysteem - utopierna är då inte önskedrömmar utan hoppet att slippa vanmakten i vardagssituationer. Ett samhälle som bygger på förtroende har ersatts av ett kontrollsamhälle.

Vanmakt kring vad/hur man ska kunna hjälpa andra samt en rädsla att engagera sig parallellt med känslan av att "vi har det onödigt bra". Samtidigt sökte man en gräns för professionellt och/eller medmänskligt engagemang när förekomsten av kontroll och strävan efter perfektion ger ett intryck av oändliga möjligheter - som inte är realistiska. Man är också rädd att ge eftersom - "det kan ta slut och vem är jag då?" Hoppet står till att finna mötesplatser för att motverka utanförskapet och ge möjligheter att samarbeta.

3/Hypoteser

Insikten om att miljösituationen är allvarlig och hotande utan att vi har ett fungerande sätt att hantera situationen gör oss förlamade och sorgsna. Samhällen och kulturer har tidigare gått under - och mänskligheten överlevt - men nu är det själva vår planet som är hotad och det samarbete som behövs i denna situation har vi som individer svårt att bidra till - situationen upplevs som ofattbar när det gäller att finna, forma och axla sin medborgarroll. Det passiva förhållningssättet blir då också ett försvar mot dödsångesten.

Valresultatet 2014 kan ses som en komplicerat politiskt läge som uppstod p.g.a. fördelningen av mandat i riksdagen. Möjligen "uppstod" inte detta läge utan avspeglade snarare väljarkårens ambivalens och svårigheter att ta tydlig ställning i den ena eller andra riktningen samt avståndstagande aktivt eller passivt från frågor om invandring och integration. Vi har ett samhälle med mångfald men ingen fungerande integration och en rädsla att bli stämplad som extremist som gör att vi inte agerar i mångfaldsfrågan på ett nyanserat sätt. Då återstår ett polariserat ställningskrig kring denna fråga och en i valresultatet gestaltad oförmåga att handskas med andra viktiga frågor.

Den gryende fanatism vi ser växa fram har sin grund i en känsla av nothingness /intighet och en rädsla över att svåra frågor inte tas tag i politiskt. Svårigheten att finna mening motverkas med individualism och konsumism eller fanatism. Konsumismen och individualismen understöds av rådande ekonomiska och politiska doktriner och fanatismen av osäkerhet och okunskap kombinerad med brist på humor och inlevelse.

L.Gustafsson, I.Adamsson, I.Magnusson